

25 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2019
† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Τίτου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης· ἡ ἐπάνοδος τοῦ
λειψάνου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

ᾠχος α'. Ἑωθινὸν Γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου $\frac{4}{9}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἤμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου $\frac{4}{9}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Τ ου λι θου σφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και
στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω μα

^Δ₂ α νε εστης τρι η μερος Σω τηρ δω ρου με νος τω
 κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α μεις των
 ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα ^π₉ δο ο ξα τη
 α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη βα σι λει α σου ^Δ₂
 δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι λα αν θρωω πε ^π₉

Δόξα. Τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος Γα ϕ

A πο ο στο λοι Α γι οι ^υ₉ πρε σβευ σα τε τω
 ε λε η μο νι Θε ω ^π₉ ι να πται σμα των α φε ε
 σιν ^υ₉ πα ρα σχηταις ψυ χαι αις η η μων ^γ₂₂

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Γα}
Σ ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του γε
 ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρθε ε νε ^π₉
^{Γα}
 εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι ος σου
 και Θε ος η μων ^υ₉ το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα α με
^{Γα}
 νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας ως φι
^{Νη}
 λαν θρω πο ο ος ^{Γα} ^γ₂₂

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ♯ Κε - ϑ

Τὸν τὰ φον σου Σω τη ρα τι ὠ ται τη ρὲν τες νε
κροι τη αστρα πη του ο φθε ντος Αγ γε λθ ε
γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α
να α στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας
κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα
ντι εκ τα φθκαι μο νω Θε ω η μων
Δόξα.

Σταυ ρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οι κτιρμον εν
μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα το
κρα τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα
να α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι
οι του Α δου συ συν η η γει ρας τς απ αι ω
νος θα νονταςως μο νος φι λανθρωπος
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Του Γαβριηλ φθεγξαμενου σοι Παρθενε το χαι
ρε συντηφωνη εσαρκου το οτων ολων Δεσπο
οτης εν σοι τη αγαγια Κιβωτω ως εφη ο δικαι
ος Δαβιδ εδειχθησπλατυτε ερατωνουρα των
βαστασασα τον Κτιστην σου δοξατω ενοικησαντι
εν σοι δοξατω προελθο ο ντι εκσου δοξατω ε
λευθερωσαντι ημας δια του το οκθ σθ

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος Παφ

Γυναικες προς το μνημα παρεγενοντο ορθρι
αι και αγγελικην οπτασιαν θεασασα μεναι
ετρεμον οταφος εξηστραπτε ζωην τοθα αυ
μακατε πληττεναυτας δια του το απελθουσαι
τοις μαθηταις εκηρυττοντην εγερσιν τον Αδην ε
σκυλευσε Χριστος ως μονος κραταιος και δυνατος
και φθαρεντας συνηγειρε παντας τον της κατακρισεως

φοβον λυ σαςδυ να α μειΣταυρου ^π₉
Δόξα.

Ετω Σταυ ρω προση λω θεις η ζω η των α παν
των και εν νε κροισ λο γι σθεις ο α θα νατος Κυ ρι ος ^π₉
α νεστηστροι η μερος Σω τηρ και η γειρας Α δαμ
εκ της φθο ρας ^π₉ δι α του το αι Δυ να μεις των ου ρα
νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα ^π₉ δο ξα τοις σοις πα
θημα σι Χρι στε ^Δ₂ δο ο ξα τη Α να στα σεις ου ^Δ₂ δο
ξα τη συ γκα τα βα σεις ου μο νε φι λα αν θρωω πε ^π₉

Και νυν. Θεοτοχίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος ⁴₉ Κε - ϑ

Μα ρι α το σε πτον του Δε σπο του δο χει ον ^υ₂ α
να στη σον η μας πε πτω κο τας εις χα ος ^υ₂ δει
νης α πο γνω ω σε ως και πται σμα των και
θλι ι ψε ων ^υ₂ συ γαρ πε ε φυ κας α μα ρ τω λων σω τη
ρι α ^υ₂ και βο η θει α και κρα ται α προ στα σι α ^υ₂

και σω ζεις τους δουλους σου

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Των α γγε λων ο δη η η η μος κα τε πλα γη

ο ρω ω ων σε εν νε ε κροι οισ λο γι σθε

ε ε ε ντα τα θα να τα δε Σω ω ω τερ την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ

α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυροφοροοοοροις ι δε τε ε υ

μεις τον τααφον και ησθητε οσωτηρ

γαρ εξα νεεεστητμνηηματος

Ευλογητος ειει Κυριε διδαξοο

οονμετααααδικαιωματααασ

Λιιανπροϊμυροφοροιεδραμον

προστομνηημαασθηνολογσσσαι

αλλεπεστηπροσ αυτας οαγγελος καιει

ειειειπεθηνοοοκαιροοςπεεπαυται

μηκλαιετητην αναστασιν δεαπο

στολοις ειειπατε

Ευλογητος ειει Κυριε διδαξοο

οονμετααααδικαιωματααασ

Μυροφοροιγυναιαιαικεςμεταμυρων

ελθσσσαιπροστομνηημασσω

ωωωτερενηχοντοαγγεεελθπροσ αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νϛ²² τι με τα α α νε κρων
τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ
ε ξα νε ε ε στη τϛ μνη η μα τος⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω
Πνευ μα τι⁹

Π ρο σκυ νϛ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τϛ τϛ
Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε
ε ε ευ μα⁹ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι
α τη ου σι ι ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα
φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι
ος⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τϛς αι ω ω
ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην⁹

Ζ ω ο δο την τε κϛ ϛ ϛ σα τον Α δα μ α
μα ρ τι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Πα ρ θε
ε ε ε νε⁹ χα ρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σθ σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α A

λλη λσ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α A

λλη λσ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣᾿ ρ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ

T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τσ θα να α

τσ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σσ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ζρα πτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σσ

Λι αν προ ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σσ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νσ τι με
τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ
 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
 ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σς σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρωω πος

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς
 ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη
 λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α΄.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Πα ρ

Ἀντίφωνον Α

E ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο
 δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω

Tοις ερημικοῖς ἀπαντοῦς ὁ θεὸς ποθοῦς ἐγ-
γινεταῖ ^Δ_δ κοσμοῦ οὐσι τοῦ ματαίου ἐκ τοῦ οὐ ^π_ρ

^χ **Δ**ὸ ξαπτὰ καὶ γινώσκων καὶ Ἄγιον Πνευ-
ματι ^Δ_δ καὶ νῦν καὶ αἰ ^χ καὶ εἰς τοὺς αἰώνων
αἰώνων ἀμην ^Δ_δ

Aγιον Πνευματι τιμῆ καὶ δόξα ὡς περ Πα-
τρὶ προεπειάμα καὶ γινώ ^π_ρ διὰ τοῦ τοῦ ἀσωμεν
τη τριὰ διόνο κρατορία ^π_ρ

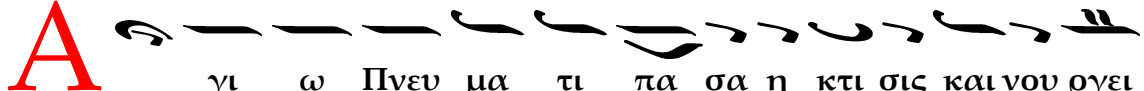
Ἀντίφωνον Β΄

Eἰς τὰ ὀρητῶν σὺ ψώσασμε νομῶν ^Δ_δ ἀρε-
ταις ἐκ λαμπρῶν ὁ θεὸς ἵνα ὑμῶν σε ^π_ρ

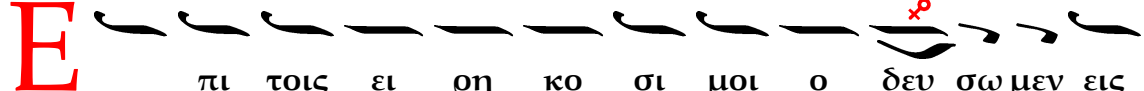
Δεξία σου χεῖρι λαβὼν σὺ λογεφύλαξον
με φρουρήσον ^Δ_δ μη πυρ με φλέεξη τῆς ἀμαρτι-
ας ^π_ρ

^χ **Δ**ὸ ξαπτὰ καὶ γινώσκων καὶ Ἄγιον Πνευ-
ματι ^Δ_δ καὶ νῦν καὶ αἰ ^χ καὶ εἰς τοὺς αἰώνων
αἰώνων ἀμην ^Δ_δ

αι ω νων α μην Δ ₃₂

A γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει
ται Δ ₃₂ πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον π ₉ ι σο σθε
νε ες γαρ ε στι Πατρι και Λο γω π ₉

Ἀντίφωνον Γ'

E πι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις
τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου Δ ₃₂ ευ φρανθη μου το πνευμα
συ γχαι ρει η καρ δι α π ₉

E πι οι κον Δα βιδ φο βοσ με γας ε κει γαρ
θρο νων εκ τε θεν των Δ ₃₂ κρι θη η σον ται α πασαι
αι φυ λαι της γης και γλω σσαι π ₉

χ **\Delta** ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ
μα τι Δ ₃₂ και νυν και α ει χ και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην Δ ₃₂

A γι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νησιν δο ξαν
και κρα τος Δ ₃₂ ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δει προ

σφε ρειν^π μο νας γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σει αλλ
ουπρο σω ποις^π

Τὸ Προκείμενον.

Nυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος^Δ θη σομαι
εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαιεν αυ τω^Δ

Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Nυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος^Δ θη σομαι
εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαιεν αυ τω^Δ

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Nυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος^Δ θη σομαι
εν σω τη ρι ω πα ρη σι α α σομαιεν αυ τω ω ω

ω^π

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον Δ

ἽΟ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

ἽΟ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ἽΟ ιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ἽΟ ιερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ἽΟ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ἽΟ ιερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ι΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κα΄ 1-14).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανερώσεν δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωίας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηγῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενήκοντα τριῶν· καὶ τοσοῦτων ὄντων οὐκ

ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἶ, εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὄψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερεθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἤλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
 κτισμων σθ ε ξα λει ψοντο α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
 ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
 με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
 η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος ^Δ

Σ οι μονω η η μαρτον ^Δ και το πο νη ρον ε

νω πι ον σ ε ποι οι η σα ^Δ ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σ ^Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε ^Θ

Ι δα γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην ^Δ και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρμ ^Θ

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας ^Δ τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι ^Θ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

^Χ ^Θ

Ι δα δα δα δα δα γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας ^Δ τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σ ε δα ε δη λω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι ^Δ

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ ^Δ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι ^Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι ^ε

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να ^ε

Α πο σρεψον το προ σω πον σδ α πο των α
μαρ τι ων μη ^Δ και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον ^ε

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος ^Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη ^ε

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τδ προ σω πδ σδ ^Δ και
το Πνευ μα σδ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μᾶ

Α ποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη

ριου σου και πνευματι η γεμο νικωστηριξον

με

Δ ιδαξω ανθρωπους τας οδους σου και ασε

βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρ υσαι με εξαιματων ο Θεος ο Θεος της

σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την

δι και ο συνησθ

Κ υριεταχειλημου ανοιξεις και το

στομα μου αναγγελει την αινεσιν σου

Ο τιειη θελησασθουσαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Η υσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμενην και ταπεινωμενην

ο Θεος ουκ εξουδενωσει

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα
την Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ
σα λημ ^Δ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ^θ

T ο τε α νοι σασιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σμο οσ χης ^Δ και ε λε η σον με ο Θε ος ^Δ 7

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ^{Ζ'}
Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ ε
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην ^{Ζ'} Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειπον το α νο μη μα μ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φ8 κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων προ ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τ8ς αι ω ναςτων αι

ω νων α α μη η ην ταιστης Θε ο το κ8 προ ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μθ

Α να στας ο Ι η σης α πο τσ τα

α α α α φθ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη
γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας
με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ
φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν,
ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν,
καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος·
χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν
Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο,

ποίημα Θεοφάνους ἀμφοτέροι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου,

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὑμνοὶς γεραίρω τὸν καλὸν μου προστάτην.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέρτιμον λίθον σε, ζωῆς ἡ πέτρα ἀνέδειξεν, ἐν ᾧ ἐδομήσατο,
τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, Βαρθολομαίε, Ἀπόστολε θεόπτα· ὅθεν σε
γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγάλως μουῦσάν σε, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, σοφίαν
εὐράμενος, τὴν ἐνυπόστατον, ἀπεμώρανας, Ἑλλήνων τὴν σοφίαν,
σοφίσας τὰ πέρατα, θείοις διδάγμασι.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι, ταῖς θείαις
προστάξῃσι καταπειθόμενος· καὶ ὡς ἥλιος, πρὸς Δύσιν ἐξ Ἑώας,
Ἀπόστολε ἔφθασας, καταφωτίζων αὐτήν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται, ἐκ Κόρης θεόπαιδος
ἀποτικτόμενος· ὃν ἐκήρυξας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποστάσει
δέ, θεομακάριστε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Τίτου,

ἔχων Ἀκροστιχίδα ταύτην·

Παύλου μαθητὴν Τίτον ὑμῶ προφρόνως.

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παντοίοις χαρίσμασι, καταπλουτίσασα χάρις σε, τοῦ Πνεύματος
κῆρυκα, θεῖον Ἀπόστολον, εἰς τὰ πέρατα, κηρύττοντα ἐκπέμπει,
τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, Τίτε αἰοίδιμε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αὐγὴν θείας χάριτος, εἰσδεδεγμένος ἐξήστραψας, ὡς ἥλιος
πάνσοφε, ταῖς ἐν τῷ σκότει ψυχαῖς· ὅς ἐφώτισας, ἐξαίρων
ἀμαρτίας, δουλείας λυτρούμενος, πλάνης μακάριε.

Δόξα.

Ὑπάρχων ἀνάπλευς, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ὁ Παῦλος

ὁ πάνσοφος σὲ προχειρίζεται, καὶ διάκονον, καὶ θεῖον ὑποφήτην,
καὶ πίστεως κήρυκα, Τίτε θεσπέσιε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Λυτρούμενος ἔλαμψε, σοῦ ἐκ νηδύος ὁ Κύριος, τοῦ κόσμου τὰ
πέρατα, πλάνης θεόνυμφε· ὃν ἰκέτευε, καὶ πάντοτε δυσώπει,
σωθῆναι τοὺς πίστει σε, Κόρη γεραίροντας.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ
συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσὸν με ἐξ ὕψους
δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου
σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ
καταβῆναι πρὸς με ἠυδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως,
τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν
ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς
συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς
Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς
ἀφθαρσίαν ἠμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ
παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ,
φλεγόμενη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην
τὸ ἄστεκτον.

Τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

ᾠχος δ΄. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχυρὰν παράκλησίν σε εὔρον, καὶ φῶς καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν,
Βαρθολομαῖε πάνσοφε, οἱ πλάνη συνεχόμενοι, καὶ ἀθεΐας
ζόφωσιν, φρενοβλαβῶς περικείμενοι.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόμα γεγονῶς Θεοῦ τοῦ Λόγου, ἐκ στόματος λύκου νοητοῦ,
λαοὺς ἐρρύσω ἔνδοξε, προσαγαγὼν τῷ Κτίσαντι, διὰ λουτροῦ
Βαπτίσματος, Βαρθολομαῖε αἰδίδιμε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γλῶσση σου πυρίνη καταφλέξας, τῆς πλάνης τὴν ὕλην τὴν
πικράν, κεχερωμένας πάνσοφε, καρδίας κατενέωσας, καὶ

γεωργεῖν οὐράνια, νοήματα παρεσκεύασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ σοῦ ὑπὲρ λόγον Θεὸς Λόγος, τεχθῆναι ἠϋδόκησε σαρκί, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, μαθητὴν ἐκλεξάμενος, καὶ ὑπηρέτην γνήσιον, Βαρθολομαῖον τὸν ἔνδοξον.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ὁ αὐτός. Οὐκ ἐν σοφία.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἐν σοφία, μωραίνουσα αὐτῇ τοὺς προσέχοντάς, ἀλλὰ γνώσει ἀληθεῖ, τὴν ἀγνωσίαν μακάριε, ψυχῶν ἀπεδίωξας, τῶν προστρεχόντων σοι.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλομανοῦσαν, ἀθείας ἀκάνθαις τὴν ἄρουραν, παγκληρίας τῶν ἔθνῶν, δρεπάνη θεία ἐκάθηρας, γνώσεως τὰ σπέρματα, καταβαλόμενος.

Δόξα.

Μίαν κηρύττων, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις Θεότητα, ἀπεδίωξας ἀχλύν, πολυθείας μακάριε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἄγων τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄγιωτέραν, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἀνωτέραν ὁ ἐκ σοῦ, σαρκί τεχθεὶς σὲ εἰργάσατο· ὅθεν σε ὡς Δέσποιναν, πάντων γεραίρομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ κάθοδος τῶν σῶν, παναγίων Λειψάνων, ὑπόθεσις ἡμῖν, ἐορτῆς φαιδροτάτης, πανεύφημε γέγονε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· ἦν γεραίροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σὲ τὸν ἄδυτον, Βαρθολομαῖε λαμπτήρα, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα. **Τοῦ Ἁγίου Τίτου.**

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡσπερ ἄστρον ἡλίῳ συμπορευθεὶς, παναοίδιμε Τίτε Παύλω σαφῶς, τὴν γῆν ἐφωτίσατε, καὶ τὸ σκότος ἐλύσατε· ἐν τῇ Κρητῶν δὲ νήσῳ, εἰσδύσας μακάριε, διὰ θανάτου πᾶσιν, ἀδύτους κατέλιπες, θείας ὡς ἀκτῖνας, τοὺς σοὺς πόνους καὶ λόγους· ὑφ' ὧν ἔλλαμπόμενοι, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν

δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλική· κλίνη πορφυρόστρωτε· χρυσοπόρφυρε θάλαμπε· χλαμύς ἀλουργόχροε· τιμαλφέστατον τέμενος· ἀστραπηφόρον ἄρμα· λυχνία πολύφωτε· χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκῆνωμα· χαῖρε ἔνδοξε νύμφη ἡλιοστάλακτε· χαῖρε μόνη ψυχῆς μου διάσωσμα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρομένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· *Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λειψάνου τοῦ ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Στίχ. Ἵνα τρυγῶμεν ἄφθονον πιστοὶ χάριν,
Βαρθολομαῖος εὐρέθη κεκρυμμένος.

Σὸν νέκυν εἰκάδι Βαρθολομαίε ἐφεῦρον πέμπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Τίτου, Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς κατὰ Κρήτην, μαθητοῦ τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχ. Ἵτω παρ' ἡμῶν καὶ Τίτω βραχὺς τίτλος,
Τούτου τελευτὴν τὴν ἐν εἰρήνῃ φέρων.

Οὐράνιον δάπεδον λάχες εἰκάδι Τίτ' ἐνὶ πέμπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Μηνα (+552), Ἐπιφανίου (+535), Γενναδίου (+471) καὶ Ἰωάννου Β' (+520),

Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ὁ κόσμος ἐκλέλοιπε τῆς Ἐκκλησίας·
Μηναῖς γὰρ ἐκλέλοιπεν ἐκ τῶν ἐνθάδε.

Σπάσας τελευτῆς Ἐπιφάνιος μέθυ,
Κεῖται τραπεὶς εἰς ὕπνον εὐθὺς τῷ κάρῳ.

Ἐπιφανίῳ, Γενναδίῳ ποιμέσι
Χριστοῦ, Ἰωάννη τε ὕμνον προσφέρω.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰωάννου τοῦ Καρπαθίου.**

Στίχ. Πατὴρ παρακλήσεως ἦν Ἰωάννης,
Ὁ τῆς Καρπάθου χριστόνους ποιμενάρχης.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Εὐλογίου
ἐπισκόπου Ἐδέσσης καὶ Πρωτογένους ἐπισκόπου Καρρῶν.**

Στίχ. Κήρυκες ἀμφότεροι Ὁμοουσίῳ,
ᾠφθησαν Εὐλόγιος καὶ Πρωτογένης.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Σάββα τοῦ
ἐν Βαιθαλῶν.**

Στίχ. Ὅρθα βαδίζων ὁ Σάββας ἐν τῇ πίστει,
ᾠρθιος δέδεκται καὶ τὸ Χριστοῦ στέφος.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Κωνσταντίας ἐν
Πάφῳ.**

Στίχ. Ἰλαρίωνος διακόνισσα, δόξης,
Αὐτοῦ ισότιμος ὤφθης, Κωνσταντία.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

*

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελευταία Κυριακῇ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου,
Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν Εὐρυτάνων Ἁγίων, ἧτοι τῶν
ἀθλήσει καὶ ἀσκήσει διαλαμφάντων Ἐνδόξων Νεομαρτύρων ὡς
καὶ Ὁσίων Ἀνδρέου, Μιχαήλ, Δαμιανοῦ, Σεραφεῖμ Ἐπισκόπου
Φαναρίου, Νικολάου, Κυπριανοῦ, Εὐγενίου, Ῥωμανοῦ,
Γερασίμου, Κοσμᾶ τοῦ Ἰσαποστόλου, Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἀγαρηνῶν
καὶ Ἀκακίου τοῦ Νέου.**

Στίχ. Εὐρυτανία γέραιρε σοὺς υἰέας
Χριστὸν μεγαλύνοντας οἰκείους πόνοις.

Ὁμήγουριν θεουδῆ Εὐρυτάνων ὑμένω Ἁγίων.

**Ἔτι δὲ καὶ Σύναξις τῶν ἐπιτελεσθέντων ἐν διαφόροις καιροῖς
θαυμάτων τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου
ἐν τῷ αὐτοῦ τεμένει τῷ κειμένῳ ἐν τῇ Κώμῃ Ἄνω Κορακιάνα τῆς
νήσου Κερκύρας.**

Στίχ. Κηρύττουσα σὰ θαύματα ὕμνων μύροις
Κορακιάνα ῥαίνει σε, Ἰσίδωρε Πάτερ.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

ὠδὴ α'

Σταυρον χαρᾶς Μωσῆς ἐπευθεῖας βα
 δωτὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε τῶ Ἰσραηλιπέζευ
 σαντὴν δεεπιστρέπτικως Φαρωτοῖς
 ἀρμασικροτήσας ἠνώσεν ἐπευρῆς διαγῶ
 ψας τῶ ἀητήτον ὀπλονδιόχριστῶ ἁσωμεν
 τῶ θεωῶν ὁτιδεδοξασται

ὠδὴ γ'

Ἦχος πλ' Νη

Ραβδος εἰς τυυποντήμωστηριου παρὰ λαμ
 βανέεται τῶ βλαστῶ γὰρ προκρινεῖ εἰτον
 ἰερεεατήσκειρευσουσηδεπρωηνεκ
 κλησιανυν ἐξηνθήησε ξυλονσταυρου εἰς κῶ
 τος καιστερωωμᾶ

ὠδὴ δ'

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

Εἰσακηηκοα Κυριε της οἰκονομῆ

ας σὸ το μὺ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σὸ

καὶ ε δο ξα σα σὸ την θε ο τη τα

ὠδὴ ε' Ἦχος Νη

Ω τρι σμα κα ρι ι σον ξυ υ υ λον εν ω

ε τα α α θη χρι σος ο βα σι λε εϋς και Κυ ρι

ος δι ου πε πτω κεν ο ξυλω α πα τη η σας

το εν σοι δε λε α σθεις θε ω τω προ σπα γε εν τι

σαρ κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νη νταις ψυ

χαις η η μων

ὠδὴ ς'

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα

λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α

σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ

πσ σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δϋς την υ

περ κο σμι ον Α να ςα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν

τσ σαρ κι προ σπα γεν τος χρι στς θς Θε ου και

τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
σαντος

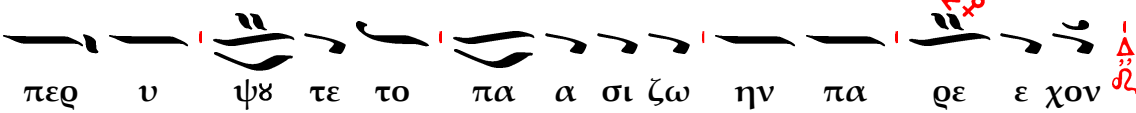
ὠδὴ ζ'

Εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νδ δυ σε
βξ λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ας θε ο στυ γς ο μω στρεις Παι δας ρκ ε
δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
βρο μι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
λο γη τος ει

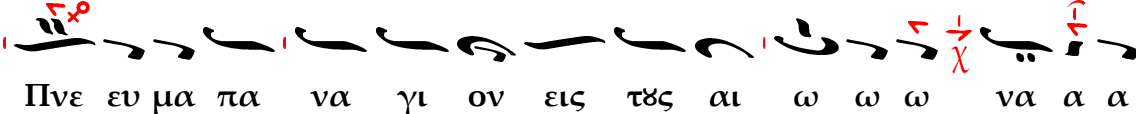
ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ

 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον

 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α

 ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

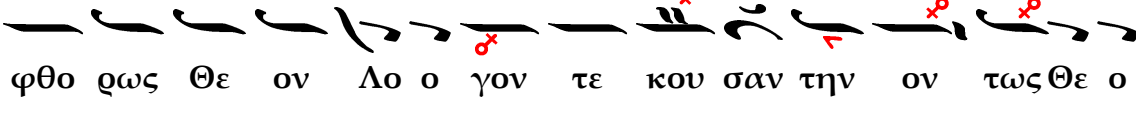
1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

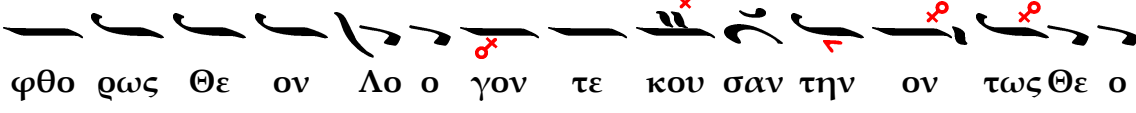
2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθειλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

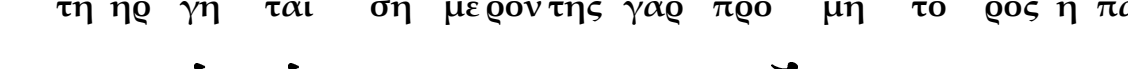
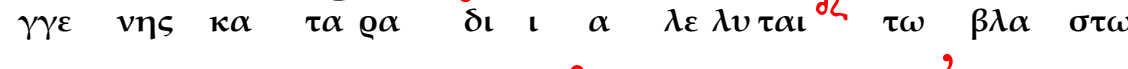
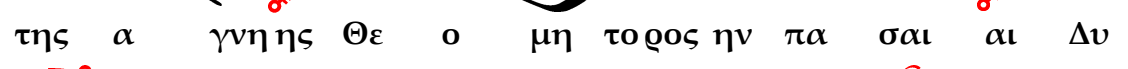
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν
 ὠδὴ θ'

M

 υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος

 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου

 το τς αυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρο γη

 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ

 σκυ νσ εν τς αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

O

 δι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λσ τω γε

 νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ς αυ ρα κα

 τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα

 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω

 της α γνηης Θε ο μη το ρος ην πασαι αι Δυ

 να αμειστων ου ρα νω ων με γα λυ νσ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...
 * * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ^ε (δίς)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων ^Δ

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων ^Δ και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

^Δ
τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι ^ε

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Γ'.

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναήλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οἱ Χριστοῦ τῇ προστάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλῆθος εἶλκον ἰχθύων· ὃν Πέτρος γνούς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχητο· οἷς τὸ τρίτον, φανεῖς καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθράκων.

Καὶ τὰ δύο τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.

Τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὴν ἱερὰν κατάθεσιν, τοῦ σεπτοῦ σου Λειψάνου, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, ἐορτάζοντες πόθῳ, ἀνευφημοῦμέν σε πίστει· ἐξ Ἐώας γὰρ μάκαρ, πρὸς νῆσον τῆς Λιπάρεως, παραδόξως ἐκπλεύσας, ταῖς θαυμασταῖς, σοῦ πορείαις ἄπασαν τὴν Ἐσπέραν, ἐφώτισας Ἀπόστολε, τοῦ Χριστοῦ θεοκῆρυξ.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου, ὅμοιον.

Μύστα τῆς θείας χάριτος, καὶ Ἀπόστολε Τίτε, σὺν Παύλῳ τῷ θεόφρονι, πρέσβευε τῇ Τριάδι, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ ὑμῖν τοῖς τελοῦσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ πόθῳ τιμῶσι, τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων λύσιν καὶ σωτηρίαν, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, οὐρανῶν Βασιλείας.

Θεοτοκίον.

Σὺν ἄσωμάτοις τάξεσι, σὺν Μαρτύρων χορείαις, σὺν Ἀποστόλων τάγμασι, σὺν Προφήταις καὶ πᾶσι, Δικαίοις ᾧ Θεομητορ,

ἀνυμνοῦμέν σε Κόρη· καὶ γὰρ Θεὸν ἐγέννησας, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, διὰ Σταυροῦ, καθελόντα Ἄδου τὴν τυραννίδα, καὶ σώσαντα πανύμνητε, ἅπαν βρότειον γένος.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Ἐ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ
τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε
ε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον
δο ξα αυ τη

ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ τσ

Υ μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα
α α θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α

α α στα α α α σιν

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι τῆς δυναμείας ἕως αἰώνων

τῶν

οὐρανῶν ὑπομεινεῖς καὶ τὸν θά

νατον καταργήσας καὶ ἀνάστας ἐκ τῶν νεκρῶν

κρῶν εἰρηνεύσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κυρίου ἡμῶν

ὡς μοῖνος πάντοθεν ἀνάμνησις

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αἰώνων

αὐτῶν

οὐρανῶν Ἀδηνσκυλευσας καὶ τὸν ἀνθρώπον ἀ

ναστήσας τὴν ἀνάστασιν σου Χριστέ ἀξι

ώσον ἡμᾶς ἐν καρτάρια καρδίαις ὑμῶν

μνεῖν καὶ δοξάζει εἰς εἰς εἰς

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλ

τη ρι ι ω και κι θα α α α ρα ^{π 9}

Tην θε ο πρε πη σου συγκα τα βασιν δο ξα ζο ον
 τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ^{π 9} ε τε χθης ε
 εκ Πα αρ θε ε νου ^{π 22} και α χω ριστος υ πηρ χες τω ω
 ω ω Πα α α α τρι ^{π 9} ε πα θες ως αν θρω πος και ε
 κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον ^{π 9} α νε στης ε
 εκ του ου τα α φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο ε
 ε ε ελ θων ι να σω σης τον κο ο ο σμον ^{π 9} Κυ ρι
 ι ε δο ο ο ξα α α α σοι ^{π 9}

Τῶν Ἀποστόλων Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Θεῖον ἐπαφῆκέ σε, ὡς ποταμὸν παμμακάριστε, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὕδατα ξηραίνοντα, τῆς πολυθείας, ἄρδοντα τὸν κόσμον, ρεῖθροις ἐνθέων διδαχῶν, Βαρθολομαίε καὶ κατακλύζοντα, τῆς πλάνης τὰ ζιζάνια, καὶ τῶν δεινῶν ἐξαιρούμενον, τοὺς πιστῶς πειθομένους σοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Στίχ. ς΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἥλιον καθάπερ σε, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, καὶ πρὸς Δύσιν δυόμενον, πορείαις αἰοίδιμε, ταῖς ἐπὶ ὑδάτων, σαφῶς γενομέναις, ἐπεγνωκότες οἱ πιστοί, τῆς παραδόξου ἐπιδημίας σου, ἀνάμνησιν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦμεν γεραίροντες, τὰ πολλὰ σου θαυμάσια, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Στίχ. ζ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι, ἐξ Ἐώας ὀρμώμενος, σὺν Μάρτυσι πάνσοφε, καὶ πρὸς Δύσιν φθάνων, ἄδυτε φωσφόρε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, Βαρθολομαῖε θεομακάριστε· ἐν ἧ ἀναπαυσάμενος, πᾶσι τῶν κόπων ἀνάπαυσις, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσις, θαυμαστῶς ἐχρημάτισας.

Στίχ. η΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Θείαις ἀναλάμψεσι, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, ὡς ἀκτὶς συμπεπόρευσαι, ἠλίῳ φωτίζοντι, τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλῳ θείῳ Τίτε· καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπήλλαξας· διὸ σε μακαρίζομεν, ὡς Ἱεράρχην θεόληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἔνθεον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Ἦχος Πάσα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Μ ^{Πα} ε τα την εις Α α α δου ου κα θο ο δο ον ^{Νη}
 και την εκ νε κρων α να α στα α α σιν ^{Δι} α
 θυ μου ντες ως ει ει κο ο ο ο ος ε πι ι
 τω ω χω ρι σμω ω ω ω ω Σου ου Χρι στε ε
 οι οι οι μα α θη η η ται προς ερ γα σι ι
 ι ι α α αν ε ε τρα α α α πη η η η σαν
 και πα α α λιν πλοι οι οι οι α και αι δι ι κτυ υ
 υ υ α και α α γρα ου ου δα α α μου αλ

λα σου σωωωτερ εμφανι ισθεις ως Δε σπο
 της παααντων δεξι οι οισ ταα δι κτυ υα
 κε λεεε ευ ει εις βααα λειν και ην ο
 λο γος εεεργον εε ευθυς και πλη η
 η η η η η η η η η η η θο ος των ι χθυ
 υ ωων πο ο ολυ και δει ει ει ει πνο ον
 ξεεε νον ετοι οιμον εεεεεε εν
 γη η η ου με τα σχο ο ο ον των το τε
 σου ου ου των μααθη η η των και η μας
 νουν νο η η τως κα τα ξι ι ω σο ο ον εε εν
 τρυ υ φη η ησαι φι λαν θρω ω ω πε Κυ υ υ
 ρι ι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θεε νε δια γαρ τ εκ σθ

σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται ^ε η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^ε ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι
 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
 ζος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^Δ

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

^Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις
 Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
 κι α ^π
^Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σκυ νου μεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^ε δι
 α την με γα λην σου δο ξαν ^π

Κυριε Βασιλευ που ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερπα ντο κρα α τορ Κυρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χριστε και α γι ον πνε ευ μα

Κυριε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο
ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρ τι ι αν
του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρων τας α
μαρ τι ας του κο ο σμ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος
εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα
τρος Α μην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

ταυ τη ^Δ α να μαρ τη τουςφυλα χθη η ναι η μα ας ^π

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα σμε

ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη

ην ^π

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ^Δ

κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε ^π

Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ^π δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου ^π (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ^Δ ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^Δ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι ^π

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με ^Δ

του ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου ^π

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως π ₉

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε Δ ₂ Α γι ος ο Θε ος Δ ₂ Α γι ος

Ι σχυ ρος Δ ₂ Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η

μας π ₉

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Δ ₂

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω να στων αι ω νων

Α μην Δ ₂

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας π ₉

Ἀσματικὸν. χ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Δ ₂ Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δ ₂ Α α γι ο

ος Α α θα α να α α τος Δ ₂ ε ε λε ε η σο

ον η η η μα α α ας π ₉

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν Δ ₂ α

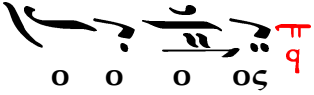
σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της ζω

 ης ημων ^πκα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να

 τον ^Δτο νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε ε

 ο ο ο ος ^π

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

ᾠχος ^πΔ Νη ς

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ε

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

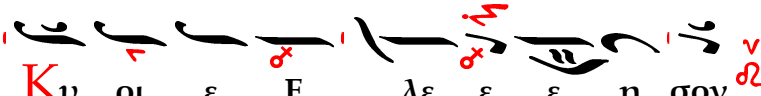
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ε

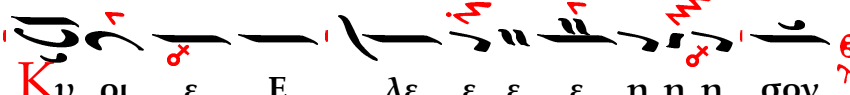
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

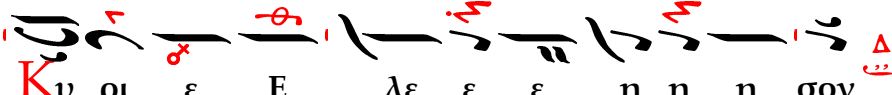
ᾠχος ^πΔ Νη ς

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^ε

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχῳ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λυ ρ ι α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λυ ρ ι α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἦχος Πά ρ

Του λι θου σφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και
στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω μα
α νε εστης τρι η με ρος Σω τη ρ δω ρου με νος τω
κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α μεις των
ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα δο ο ξα τη
α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη βα σι λει α σου
δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι λα αν θρωω πε

Τὸ τέλος:

μο νε φι λα αν θρωω ⁷χ πε ε ε ε ^π9

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος ⁷Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω
μεν ⁷Χρι στω ω ω ω ω ^Δ σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ^Δ ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
⁷ων ^Δ

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον ταςσοι αλ λη λ8 8 ι α ^Δ

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος ⁷Πα ρ

Τ ου λι θουσφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και
στρα τι ω των φυ λασσον των το α χραν τον σου σω ω μα
^Δ α νε εστης τρι η μερος Σω τηρ δω ρου με νος τω
κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α μεις των
ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα ^π9 δο ο ξα τη

α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη βα σι λει α σου ^Δ ₉

δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι λα αν θρωω πε ^π ₉

Τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος ^π ₉ Γα ρ

A πο ο στο λοι Α γι οι ^υ ₉ πρε σβευ σα τε τω

ε λε η μο νι Θε ω ^π ₉ ι να πται σμα των α φε ε

σιν ^υ ₉ πα ρα σμη ται σ ψυ χαι αι σ η η μων ^γ ₂

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος ^π ₉ Γα ρ

A γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ

γοι ^γ ₉ ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

μων ^Δ ₉ δω ρε αν ε λα βε τε ^Δ ₉ δω ρε α αν δο ο

τε η μιν ^γ ₉

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου

τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Ἦχος ^Δ ₉ Δι -θ

I ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμη α τε κνι ας

^ε ₉ και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τθ θα να τθ

η λευ θε ρω θησαν α χραντε ^Δ εν τη α γι α γε
 ννη η σει σθ ^θ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος
 σθ ^Δ ε νο χης των πται σμα των λυ τρω θεις εν τω κρα
 ζειν σοι ^Δ η στει ρα τι κτειτην Θε ο το κον και τρο φον της
 ζω ης η μω ω ων ^Δ

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἔτερον Τρισάγιον εἰς ἦχον α΄.
 Ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου (+ 1819).

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

^{Πα}
A μην **A** γι ος ο Θε ε ος A α γι ο ο ος
 ι σχυ υ ρο ο ος A α γι ι ο ος α θα α να α
 τοος ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας $\frac{π}{9}$
A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος
 A γι ος ι σχυ ρο ο ος A α γι ο ος α
 θα α να α τοος ε λε ε ε η η η σο ον η η η
 μας $\frac{π}{9}$
Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω ²² και A γι ω

ω Πνε ευ μα α α τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μη ην

A γι ι ος α θα α να α α α το ος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ᾠ Πα

N^{Πα} ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α

μι ι ι ις

A^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο

ο ο ο ο ος

A^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

Κυριακῆς Γ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος α'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς λβ').

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. (λβ' 22)

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. (λβ' 1)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος 4 Πα ρ

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε ε ε ε

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τίτλος Ἀποστόλου.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(δ' 9-16).

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν

Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἔως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίουσ παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ιζ').

Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

Α ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α ^{Κε} Α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λλη η λϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Χ Ζη Κυ ρι ος και ευ λο γη τος ο Θε ος μϑ
 και υ ψω **Χ** θη τω ο Θε ος της σω τη η η ρι
 ι α α ας μϑ

Α ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α ^{Κε} Α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λλη η λϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Ο Θε ος ο δι δϑς εκ δι κη σεις ε μοι και

ι ι ι βι ο τι κη η η η η η η ην α πο

θω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι ι μνα

α α αν

Ω ς τον Βα α α σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ιε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α

α των ο ολων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε ε νοι

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι

αι αι αι αι αις α ο ρα α α α α α α α

α α τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ουου με νον

τα α α α α α α ξε ε ε ε ε ε σι ι ι

ιν Α α αλ λη λου ου ι ι ι α α α

α α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

^{Πα}
Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σον 9

^{Πα}
Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η σον Δ 9

^{Δι}
Κ υ ρ ι ε Ε λε η σον Δ 9

^{Πα}
Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η η σον 9

^{Πα}
Π α ρ α α σχϞ Κυ υ υ υ ρ ι ε 9

^{Πα}
Π α ρ α α σχϞ Κυ υ ρ ι ε Δ 9

^{Πα}
Π α ρ α σχϞ Κυ υ ρ ι ι ε Δ 9

^{Δι}
Π α ρ α α σχϞ Κυ ρ ι ε Δ 9

^{Πα}
Π α ρ α σχϞ Κυ ρ ι ε 22

^{Πα}
Π α ρ α α α σχϞ Κυ υ υ ρ ι ι ε 9

^{Πα}
Σ οι Κυ υ ρ ι ι ε 9

^{Πα}
Κ αι τω πνευ μα τι ι σϞ 9

^{Πα}
Α γα πη η σω σε Κυ υ ρ ι ε η ι σχυ υς

^{Δι} ^{Πα}
μϞ Δ 9 Κυ ρ ι ος ςε ρε ε ω μα α α μϞ Δ 9 και

κα τα φυ γη η η η μϞ και αι ρυ υ ςη ης

μϛ ^π₉
A ^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ
 ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ ^{Δι} Κυ ρι
 ος σε ρε ω μα α α α μϛ ϛ ϛ ϛ ϛ και κα
M ^{Πα} α τα φυ υ γη η η η η μϛ και αι ρυ υ
 υ υ ση η η ης μϛ ^π₉
Π ^{Πα} α τε ρα γι ον και Α γι ον Πνευ μα ^{Δι}
^{Δι} Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον ^{Πα} και αι α α
 χω ω ρι ι σον ^π₉

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν

Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμήν.

Ε^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης ^Δ θυ ^Π σι ^Π αν ^Π αι
νε ε σε ε ως

Κ^{Πα} αι με ε τα α τῃ Πνευ μα το ος ος ^Δ

Ε^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον ^Δ

Α^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον ^Π

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
βα ωθ ^Δ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ξη ης ος ω σα αν να α εν τοις υ ψι ι

σοις ^Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με

νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ^Δ ω

σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι σοις ^Π

Α^Μ α μην ^Π

Α^Μ α α α μη η η η η η η η η ^Π

Σ^{Πα} ε υ μνη ς ς ς ς ς ς ς μ εν σε ^Π

Ευ λο γῶ ὄ ὄ ὄ μεν σοι ευ χα ρι
 στῶ ὄ μεν Κυ υ ρι ι ε και δε ο
 με θα α σῶ ο Θε ε ο ος η η μων

Nūn se ūmnoūmen, Kŷrie, kai sē parakaloūmen
 sĥriẓon ĥmās, Eŷsplagĥne ēn thlĭpēsi toŷ biou.

Ἐτονίσθησαν περὶ τὸ , α ἦ πς', συνεπληρώθησαν καὶ ἐκαλλωπίσθησαν
 μικρὸν τῇ γγ' Ἰουλίου τοῦ , βδ'. I.A.

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου , τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος ἦ Πα ρ

A ξι ον ε σι ιν ω ως α λη η θω ω ως
 μα κα ρι ι ζειν σε ε την Θε ο το ο ο ο
 κο ο ο ον την α ει μα κα α ρι ι ζον και
 πα α να μω ω ω ω μη η η η τον και μη
 τε ε ρα του Θε ε ου ου η η μω ω ω ω
 την τι μι ω τε ε ρα αν τω ω ω ω Χε ρῶ ὄ
 βι ιμ και ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ραν
 α συγ κρι ι ι ι τω σ τω ω ν Σε ε ρα α φι ι

ι ιμ την α δια φθο ο ο ρως Θε ον Λο ο
 ο ο γον τε ε κϛ ϛ ϛ ϛ σα α α αν την
 ο ον τω ω ως Θε ε ο ο το ο ο ο κον σε
 ε ε ε με γα α λυ υ νο ο με ε ε ε ε
 ε ε ε εν

Συνετέθη κατ' έτος , α ϧ πδ ' , Ιανουαρίου χγ ' , έν τινι Goody's.
 Άντεγράφη , α ϧ γ ' , Δεκεμβρίου δ ' , έν τή ημέρα των κατά κόσμον
 γενεθλίων μου. I.A.

Άξιον έστιν, παρ' έμοϋ Ιωάννου, κατά τὸ ὕφος τῶν νεωτέρων.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

A Πα ξι ι ον ε ςι ι ιν ω ωως α α
 λη θω ω ως μα κα ρι ι ζει ει ν σε ε ε
 Πα τη η η η ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον την
 α α ει μα κα α α ρι ι ι ι ςον και αι
 Πα πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε ε ε
 M Πα ε ε ε ε ρα α α τϛ ϛ Θε ε ϛ ϛ ϛ
 Δι ϛ ϛ η η η η μων τη η ην τι ι μι ω
 τε ε ε ε ραν τω ων Χε ρϛ ϛ βι ιμ

και αι ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι ι ι ι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε
 ε ε ε ρα α α α φι ι ιμ τη ην α α
 δι α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο
 γο ο ο τε ε ε κϝ ϝ ϝ ϝ σαν την
 ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο κο ο ον
 σε ε ε ε ε ε ε ε με ε γα α λυ υ υ
 υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

(κθ' Ιουλίου - δ' Αύγ. , βδ', Ι.Α.)

Παντάνασσα Πανύμνητε, προνοία μητρική
 τούς σους ύμνουϊντας φύλαττε τούς έν Άμερικη.

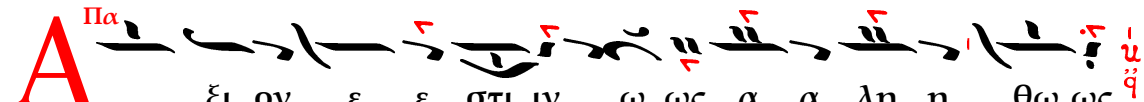
Γρηγορίου Πρωτοφάλτου († 1822)

Ἦχος ♯ Πα ϕ

Α ξι ον ε στι ιν ως α λη η η θω ως
 μα κα ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κο ον
 την α ει μα κα α ρι ι στον και πα να μω
 μη η η τον και μη τε ε ρα α τϝ ϝ Θε ε ε ϝ
 ϝ ϝ η η η μω ων την τι μι ω τε ραν των Χε

 ρ ς ς βι μι ^{Δι} και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α
 φμι ^{Δι} την α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως ^{Πα} Θε ο
 ο ο ον Λο ο ο γον τε ε κ ς ς σα αν ^{Δι} την
 ο οντως Θε ο το ο κ ον σε με γα α λυ υ υ υ
 υ νο ο ο ο με ε ε εν ^Π

Νεκταρίου Βλάχου. Ἦχος $\frac{4}{4}$ Πα ρ

Α^{Πα} ξι ον ε ε σπι ιν ω ως α α λη η θω ως ^Π
 μα α κα α ρι ι ι ι ι ζει ει ν σε ε ε
 την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο ο κ ον ^Π την
 α α ει μα κα ρι ι ι στο ον ^{Κε} και αι αι
 πα α να α α μω ω μη η η το ον ^{Δι} και μη
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α του ο υ ο υ
 Θε ε ε ο υ ο υ η η η μων ^{Κε} την τι μι ι ω
^{Κε} τε ε ε ε ραν ^{Πα} των Χε ρου ο υ ο υ βι ι ι μι ^Π
 και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρα α α α αν ^{Ζ'} α συγ κρι ι ι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ρα α α φι ι ιμ ^{Κε} τη ην α δι ι
 α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως
 Θε ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κου ουου ου ου
 σαν ^Μ την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε ο
 το ο ο ο ο κο ο ο ον Σε ε ε ε ε ε ε με
 ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Ἰωάννου τοῦ Κλαδά, Λαμπαδαρίου. (ιδ' αἰών).

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Κε

^{Ζ'} - ^{Θ'}
ϕ - χ

^Μ Α ι νει ει ει ει τε ε ε ε ε ε
^Μ ε ε ε ε ε τον Κυ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ ω υ υ υ υ υ Πα
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 κυ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι

l l l l l l l o o o o o o

OV ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω εκ

τω ων ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ε ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

α εκ των ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

α α α α α α α α α α α α α λλε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε α λλη λω ω ω ω ω ω ω ω ω

α α α α α λ λ η λ ϑ ι ι α α α α α ρα α

α α α α λ λ η λ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ϑ ϑ ϑ ϑ ν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

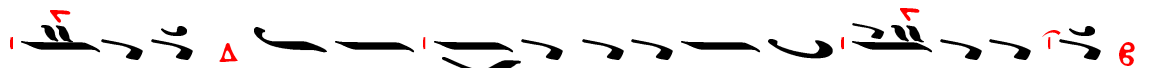
Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως ϑ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν ϑ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων ϑ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με εραν με λε των ταςτην δι και ο συ υνην σα

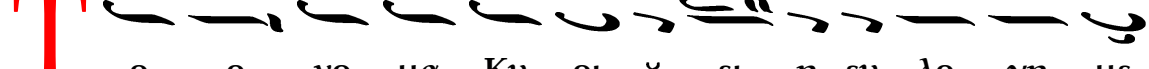
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

E ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με

 νον α πο τδ νυν και ε ως τδ αι ω ω νος (δισ)

T ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τδ νυν και ε ως τδ

 αι ω ω νο ο ος